

بررسی عوامل موثر بر پدیده آشام خود به خودی در یکی از مخازن نفتی شکافدار طبیعی ایران

عرفان حسینی، کارشناسی ارشد دانشگاه صنعت نفت، e.hosseini19@gmail.com

حسین ایزدی یزدی، شرکت نفت شل، لندن، hossein.i2168@gmail.com

بهرام حبیب نیا، دانشگاه صنعت نفت، B.habibnia@gmail.com

عباس حاج حیدری، کارشناسی ارشد دانشگاه صنعت نفت، a.hajheydari@put.ac.ir

چکیده:

جایگزینی فاز غیر ترشونده توسط فاز ترشونده در یک بلوک پدیده آشام خود به خودی نامیده می شود که در اثر آن فاز ترشونده در داخل یک بلوک افزایش می یابد. از آنجاییکه پدیده آشام خود به خودی یکی از مکانیسم های مهم تولید در مخازن شکافدار می باشد دارای اهمیت است و پارامترهای مختلفی بر این فرآیند تاثیرگذار است. برای بررسی پدیده آشام خود به خودی آزمایش هایی در شرایط مختلف با استفاده از سنگ های مخزن شکافدار در یکی از میداین ایران انجام گردید. در این آزمایشات اثر عوامل مختلف از جمله نوع سنگ، تخلخل و نفوذپذیری مغزه، ابعاد مغزه، درجه حرارت و سنگینی نفت بر روی این پدیده بررسی گردید. نتایج بدست آمده نشان داد که خواص سنگ و سیال مخزن مانند نوع سنگ، ابعاد مغزه، تراوایی و تخلخل مغزه همگی بر مکانیسم آشام خود به خودی تاثیر گذارند. از طرفی پارامترهای عملیاتی مانند دما به عنوان یک پارامتر قابل کنترل بسیار موثر خواهد بود. چنانچه بتوان دمای مخزن را با روش های حرارتی از دید برداشت بالا برد عملکرد این مکانیسم در مخزن شکافدار بسیار بالاتر خواهد رفت و میزان بازیافت نفت بیشتر خواهد گردید.

کلید واژه ها: آشام خود به خودی، مخزن شکافدار طبیعی، ازدیاد برداشت نفت، نفت سنگین، ماسه سنگ، کربناته

۱- اهمیت پدیده آشام خود به خودی

مخازن کربناته حدود ۴۰٪ حجم مخازن نفتی دنیا را شامل می‌شوند و در خاورمیانه نزدیک به ۶۰٪ نفت در سنگ‌های کربناته نهفته است و بسیاری از بزرگترین میادین نفتی دنیا در این مجموعه می‌باشند که اکثر این میادین شکافدار هستند [۱۰]. در این نوع مخازن مکانیسم آشام خود به خودی (Spontaneous Imbibition) یک مکانیسم عمده در تولید محسوب می‌شود. وقتی که ماتریکس توسط یک فاز غیر ترشونده (مثل نفت، گاز) اشباع شده باشد و شبکه شکاف‌ها از یک فاز ترشونده (مثل آب) پر شده باشد پدیده آشام اتفاق می‌افتد. نیروهای موئینگی، گرانشی و سرانجام فشار تزریقی سبب ورود فاز ترشونده به داخل ماتریکس می‌شوند که در نتیجه فاز غیرترشونده در داخل ماتریکس کاهش می‌یابد. پدیده آشام خود به خودی معمولاً تحت اثر نیروهای موئینگی و گرانشی بررسی می‌شود. (اگر آب به داخل مخزن تزریق گردد می‌توان فشار تزریقی را نیز در نظر گرفت). آشام خود به خودی مکانیسم ابتدایی تولید نفت در مخازن شکافدار است و نشأت گرفته از تغییرات شدید در نفوذپذیری میان شکاف‌ها و ماتریکس است که به آب موجود در شکاف‌ها کمک می‌کند تا به داخل ماتریکس وارد شود. معمولاً یکی از دو نیروی گرانشی یا موئینگی در مقایسه با دیگری نیروی غالب خواهد بود و بنابراین نیروی حاکم بر جابجایی یکی از این دو نیرو می‌باشد. هنگامی که ارتفاع بلوک زیاد است (که در ابتدای فرآیند جابجایی اتفاق می‌افتد) و یا میزان ترشوندگی سنگ نسبت به فاز ترشونده کم است نیروهای گرانشی نیروهای غالب می‌باشند. هنگامی که بلوک‌ها کوچک باشند و یا جبهه‌ها به جایی به میزان زیادی پیشرفت کرده باشد، و یا اگر میزان ترشوندگی سنگ نسبت به فاز ترشونده زیاد باشد مکانیسم آشام خود به خودی تحت کنترل نیروهای موئینگی می‌باشد [۱۲ و ۱۴].

باتوجه به این که در مخازن شکافدار طبیعی قسمت عمده نفت در ماتریکس‌ها ذخیره می‌گردد، لذا هدف اصلی ازدیاد برداشت از این نوع مخازن، افزایش تولید بخش ماتریکس می‌باشد. در اکثر روش‌های ازدیاد برداشت نفت از مخازن کربناته مانند تزریق آب، بخار و سیالات قابل چگالش دیگر پدیده آشام حاصل از فشار موئینه باعث تولید مقدار زیادی نفت از ماتریکس می‌گردد. پدیده آشام خود به خودی در روشهای ازدیاد برداشت با روش تزریق آب و بخار در مخازنی که نفوذپذیری پایینی دارند نیز نقش اساسی دارد. سرعت آشام خود به خودی تابعی از نفوذپذیری سنگ، ساختار حفرات و ترشوندگی سنگ می‌باشد. در مخازن شکافدار طبیعی قدرت نیروهای آشام خود به خودی در موفقیت آمیز بودن تزریق آب موثر و کلیدی هستند و چنانچه این نیروها موثر نباشند آب تزریقی به راحتی در درون شکاف‌ها حرکت کرده و از چاه تزریقی به چاه تولیدی خواهد رسید [۱۴]. در سنگ‌های با نفوذپذیری کم، نقش نیروهای موئینه در تعیین حرکت سیالات اساسی تر از سایر نیروها می‌باشد. مطالعات زیادی در مورد پدیده آشام خود به خودی در سنگ‌های ماسه‌ای و گاه‌آهکی انجام گردیده است. اما در مورد سنگ‌های دولومیتی، مطالعات زیادی انجام نشده است.

۲- پارامترهای اصلی موثر بر مکانیسم آشام خود به خودی در مخازن شکافدار طبیعی

اثرات بسیاری از پارامترهای بحرانی بر روی مکانیسم آشام خود به خودی در گذشته مورد بررسی قرار گرفته است. در شرایط استاتیکی، یعنی هنگامی که هیچ جریانی در شکاف‌ها نباشد خصوصیات ماتریکس مانند نفوذپذیری و اندازه ماتریکس [۱]، ترشوندگی [۲]، ناهمگنی، شرایط مرزی، خواص سیال مانند چگالی و ترکیب شیمیایی آب [۳]، نیروی کشش بین سطحی [۴] و نسبت گرانی به عنوان معیارهای بحرانی که بر عملکرد آشام خود به خودی تأثیر دارند، شناخته شده‌اند. اثر برخی از پارامترها در ادامه بررسی شده است. در ادامه به صورت اجمالی به اثر برخی از پارامترها اشاره خواهد شد.

نوع نفت

بدیهی است که فرآیند آشام خود به خودی به طور جدی تحت تأثیر گرانیوی نفت ماتریکس است. افزایش گرانیوی نفت ماتریکس بطور ذاتی باعث کاهش سرعت آشام خود به خودی می‌شود که به صورت شبیه‌سازی عددی [۵] در سال ۱۹۹۸

نشان داده شده است. اگر ماتریکس حاوی نفت سنگین باشد، تنها راه افزایش راندمان آشام خود به خودی کاهش گرانیوی نفت ماتریکس است. گرم کردن مخزن بوسیله تزریق بخار و آب گرم پر بارده ترین روش می باشد.

دما

مطالعات تئوریک و آزمایشگاهی در سنگ های ماسه ای نشان داده است که مقدار تجمعی آب ورودی به ماتریکس با فرض ناچیز بودن اختلاف چگالی آب و نفت (سیال نفوذکننده و سیال اشباع کننده) به صورت زیر می باشد [۶]:

$$Q_w = \sqrt{\frac{2P_c K_w \phi A_c^2 S_w t}{\mu_w}} \quad \text{رابطه (1)}$$

Q_w = حجم آب نفوذ کرده

P_c = فشار موئینه

K_w = عبورپذیری موثر آب

ϕ = تخلخل

A_c = سطح تماس سیال نفوذ کننده با ماتریکس

S_w = اشباع آب

μ_w = ویسکوزیته آب

t = زمان

افزایش دما بازیافت با آشام خود به خودی را افزایش می دهد که یکی از دلایل این افزایش انبساط گرمایی نفت است و دیگری اثر دما بر خصوصیات سیال-سنگ (مانند تراوایی نسبی و منحنی های فشار موئینگی) است که بر روی بازیافت نفت در پدیده آشام خود به خودی تأثیر مثبت دارند. افزایش بازیافت نهایی با دما بوسیله کاهش کشش سطحی نیز توجیه می شود، کاهش کشش سطحی سبب کاهش نفت تله شده در مخزن می شود. مطالعات نشان دهنده آن است که افزایش دما نه تنها سرعت جذب را بیشتر می کند بلکه بازیافت نهایی را نیز افزایش می دهد. کاهش کشش سطحی بر اثر افزایش دما، نیروهای موئینگی را کاهش می دهد که سبب کاهش سرعت جذب می گردد ولی با وجود این، کاهش ویسکوزیته اثری بزرگتری در مراحل اولیه جذب دارد و سرعت تولید را با دما بالا می برد [۹].

ترشوندگی

پدیده آشام خود به خودی حساسیت زیادی به ترشوندگی سنگ نشان می دهد اگر زاویه تماس زیر ۴۹ درجه باشد یک آشام خود به خودی خود به خود مشاهده می شود. همچنین در زاویه های بین ۴۹ تا ۷۳ آشام خود به خودی محدودی مشاهده خواهد شد و در صورتی که سنگ نفت دوست باشد پدیده آشام خود به خودی تقریباً اتفاق نمی افتد [۱۱].

تخلخل و نفوذپذیری

هر تغییری در تخلخل، نفوذپذیری و توزیع اندازه حفره ها می تواند نیروی موئینگی را تحت تأثیر قرار دهد. نتایج آزمایش های انجام شده بر روی سنگ های ماسه ای نشان داده است که افزایش میزان تخلخل و نفوذپذیری اثر مثبتی بر فرآیند آشام خود به خودی دارد.

اندازه بلوک

در اثر افزایش اندازه بلوک سطح تماس آب و نفت افزایش یافته در نتیجه نیروهای موئینگی موثرترند. از طرفی با افزایش ارتفاع بلوک اثر نیروهای گرانشی افزایش می یابد که به فرآیند آشام خود به خودی کمک می کند [۱۳].

اختلاف دانسیته

بررسی نشان می‌دهد که افزایش اختلاف دانسیته بین سیال جا شونده و جا به جا کننده به فرآیند آشام خود به خودی کمک می‌کند.

۳- مراحل آزمایش‌ها

برای بررسی پدیده آشام خود به خودی در سنگ‌های میدان مورد نظر در ایران آزمایش‌هایی در شرایط مختلف انجام گردید. در این آزمایشات اثر عوامل مختلف از جمله نوع سنگ، تخلخل و نفوذپذیری مغزه، اندازه مغزه، درجه حرارت و نوع نفت بر روی این پدیده بررسی گردید. بدین منظور یکسری از آزمایش‌ها طی مراحل مختلف انجام شده است که در ابتدا نحوه انجام آنها به صورت کامل شرح داده می‌شود.

آماده سازی مغزه‌ها

در این بخش، مغزه‌های مورد نظر در ابعاد لازم برش داده شدند. برش مغزه‌های مورد نظر، با توجه به احتمال ایجاد شکستگی در آنها با روش تراشکاری انجام گرفت تا حداقل نیروهای برشی و فشاری روی مغزه‌ها اعمال گردد. سپس به منظور آزمایش با نفت مورد نظر قبل از هر چیز باید نفت اولیه در مغزه‌های برش داده شده را خارج کرد. برای این منظور مغزه‌ها با حلال مناسب شستشو داده شدند. در این آزمایش از حلال تولوئن استفاده شد. برای شستشو دستگاه استخراج جامد-مایع (ساکسوله) بکارگرفته شد. در این آزمایش مغزه‌ها حدود ۲ الی ۳ بار، با روش ذکر شده شستشو داده شده‌اند.

مغزه‌های شسته شده باید به خوبی خشک شوند، بدین منظور ابتدا در حدود یک ساعت در زیر هود قرار گرفتند تا کمی از رطوبت موجود در سطح آنها کاسته شود، سپس به منظور خشک کردن مغزه‌ها به طور کامل حدود یک الی دو روز (با توجه به اندازه مغزه) در داخل آون با دمای 200°C قرار داده شدند تا هیچ گونه حلالی در داخل مغزه‌ها باقی نماند. باقیماندن حتی مقدار اندکی حلال در داخل مغزه، نفت ورودی به مغزه در مرحله بعد را تحت تأثیر قرار داده و در نتیجه خطاهایی را در آزمایش وارد می‌کند. اکنون مغزه‌ها آماده قرارگرفتن در نفت می‌باشند. قبل از این مرحله باید مغزه‌ها با دقت کافی وزن شوند تا در مرحله بعد وزن و حجم نفت موجود در مغزه‌ها اندازه گرفته شود. بدین منظور از ترازوی دیجیتالی با دقت 0.01 گرم استفاده شد.

اشباع کردن مغزه‌ها

در این مرحله باید مغزه‌ها به طور کامل از نفت مورد نظر اشباع گردند. بخاطر نفوذ بسیار کند نفت به داخل مغزه‌ها، کل این مرحله تحت خلاء انجام می‌شود تا هوای محبوس شده در داخل مغزه‌ها خارج گردد. دستگاه در این مرحله شامل یک ظرف در بسته می‌باشد که از یک طرف توسط شلنگ‌های رابط به پمپ خلاء متصل است. ابتدا مغزه‌های خشک شده در مرحله قبل در داخل محفظه قرار می‌گیرند و خلاء ظرف صورت می‌گیرد. سپس نفت از شیر بالای محفظه به داخل ظرف ریخته می‌شود. ارتفاع نفت در داخل ظرف به میزانی است که به خوبی تمام مغزه‌ها را پوشش دهد. در این مرحله در ابتدا با روشن بودن پمپ حباب‌های هوای خارج شده از مغزه‌ها که در روی نفت پدیدار می‌شوند به خوبی قابل مشاهده می‌باشند که با کارکرد مداوم پمپ خلاء، کم‌کم از بین می‌روند. این مرحله در آزمایش‌ها حدود ۱۰ الی ۱۵ روز به طول انجامید که این زمان وابسته به اندازه، تخلخل و نفوذپذیری سنگ‌ها و همچنین دانسیته نفت مورد آزمایش می‌باشد. می‌توان از این مرحله به عنوان Aging time مغزه اسم برد.

محاسبه میزان نفت وارد شده به مغزه‌ها

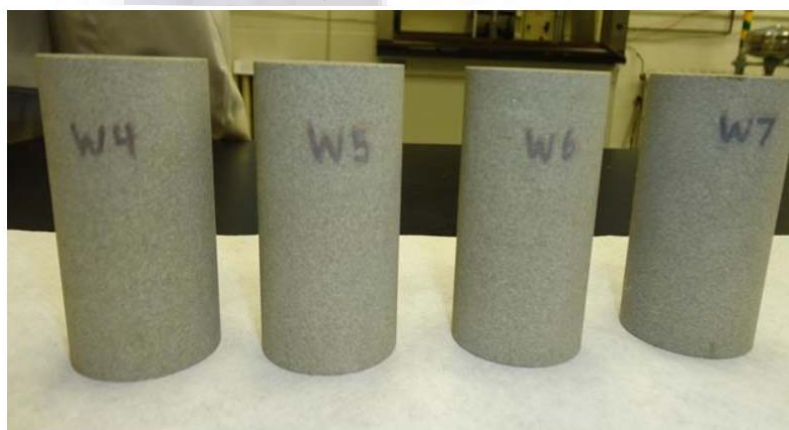
قبل از قرار دادن مغزه‌ها در داخل آب باید میزان نفت وارد شده به داخل آنها محاسبه گردد. از روی اختلاف بین وزن سنگ حاوی نفت پس از اشباع شدن و وزن سنگ عاری از نفت پس از مرحله خشک کردن می‌توان جرم نفت ورودی به داخل مغزه‌ها را محاسبه کرد و از روی دانسیته نفت می‌توان این میزان را برحسب حجم نفت ورودی بیان کرد.

انجام آزمایش‌ها

حالا نوبت به آن رسیده که مغزه‌ها در داخل آب قرار داده شوند. در این آزمایشات تمام سطوح مغزه‌ها نفوذپذیر می‌باشند و مغزه‌ها بطور کامل در آب قرار گرفته‌اند. در اینجا دستگاه شامل یک محفظه استوانه‌ای شکل شیشه‌ای می‌باشد که از بالا به یک لوله مدرج متصل شده است. مغزه‌ها ابتدا در داخل این محفظه به کمک سیب مفتول به صورت عمودی معلق نگه داشته می‌شوند و سپس آب مقطر را در دمای آزمایش از بالا وارد محفظه می‌کنیم بطوری که سطح آب در داخل لوله مدرج بالا بیاید. حالا اگر آزمایش در دمایی بالاتر از دمای محیط انجام می‌شود باید این دما توسط آون در طول آزمایش ثابت نگه داشته شود. شکل‌های ۱ و ۲ شماتیکی از دستگاه آزمایش و پلاگ‌های مورد نظر را نشان می‌دهند.

شکل ۱- دستگاه آزمایش پدیده آشام خود به خودی

شکل ۲- تصویر پلاگ‌های مغزه ماسه سنگی

با گذشت زمان کم آب جایگزین نفت شده و نفت از سطوح مختلف سنگ خارج می‌شود و در صورتی که نفت بتواند بر کشش سطحی بین خود و سنگ غلبه کند وارد فاز آب می‌شود و به علت چگالی کمتر از آب در سطح بالای آب در لوله مدرج قرار می‌گیرد از این رو می‌توان میزان نفت خارج شده در زمان‌های مختلف را ثبت کرد. در این آزمایشات نهایتاً پس از این که سیستم به حالت پایدار رسید و خروج نفت از داخل مغزه‌ها متوقف شد با تکان دادن مغزه‌ها سعی شد تا نفت چسبیده به

سطوح جانبی مغزه ها را جدا کرده و مقدار نهایی را ثبت کرد. با توجه به میزان نهایی نفت خارج شده و همچنین نفت موجود در سنگ در مرحله اشباع سازی، می توان درصد نفت خروجی را توسط پدیده آشام خود به خودی محاسبه کرد.

۴- نتایج آزمایش ها

در مرحله اول این آزمایش ها، از هشت سنگ مختلف استفاده شد که چهار تای آنها کربناته و چهار تای دیگر ماسه سنگ بودند که در دماهای ۲۰ (دمای محیط)، ۴۵ و ۵۵ درجه ی سانتیگراد بررسی شدند. نفت مورد آزمایش نفت متوسط با ۲۰ درجه ی API بود. در مرحله دوم آزمایش ها، نوع نفت مورد آزمایش تغییر داده شد و با نفت سنگین با ۱۵ درجه ی API آزمایش ها ادامه پیدا کرد. در این مرحله از ۳ مغزه استفاده شد. در جدول ۱ لیست تمامی آزمایش های انجام شده به همراه شرایط آزمایش ها و نتایج بدست آمده ارائه گردیده است.

جدول ۱- لیست آزمایش های انجام شده، شرایط آزمایش ها و نتایج بدست آمده

شماره	نوع نفت	نوع سنگ	تخلخل سنگ (%)	نفوذپذیری (md)	طول مغزه (cm)	قطر مغزه (cm)	دما (C°)	ریکاوری (%)
۱	۲۰	آهک دولومیتی	۱۴	۱,۵	۷,۶	۳,۵	۲۰	۲
۲	۲۰	آهک دولومیتی	۱۸	۲,۵	۷,۶	۲,۵	۴۵	۵
۳	۲۰	آهک دولومیتی	۱۸	۵	۷,۶	۲,۵	۴۵	۱۰
۴	۲۰	آهک دولومیتی	۱۸	۱,۵	۷,۶	۳,۵	۲۰	۶
۵	۲۰	ماسه سنگ	۲۵	۲۲	۴,۲	۲,۷	۵۵	۴۲
۶	۲۰	ماسه سنگ	۲۴	۲۱	۷,۶	۲,۷	۲۰	۲۶
۷	۲۰	ماسه سنگ	۲۶	۲۲	۷,۶	۴,۶	۴۵	۳۳
۸	۲۰	ماسه سنگ	۲۴	۲۱	۵,۳	۲,۷	۵۵	۳۲
۹	۱۵	آهک دولومیتی	۱۴	۳,۵	۷,۶	۲,۴	۲۰	۱,۲
۱۰	۱۵	آهک	۳۰	۳,۵	۷,۶	۲,۴	۵۵	۳
۱۱	۱۵	ماسه سنگ	۲۵	۲۲	۴,۲	۲,۷	۵۵	۴

آزمایش اول

در این آزمایش مغزه ی آهک دولومیتی با قطر ۳,۵ سانتی متر و طول ۷,۶ سانتی متر در دمای محیط مورد بررسی قرار گرفت که در مرحله ی اشباع شدن حدود ۳cc نفت وارد آن شد. با قرار دادن این مغزه در آب در حدود ۶ روز، تنها تغییر قابل ملاحظه در آن حضور نفت به صورت ذرات بسیار ریز (سوزنی شکل) در سطح آن بود، که پس از گذشت یک هفته ۰,۲cc نفت در روی سطح آب جمع شد، اما مقداری از نفت نیز بعلت نیروی کشش سطحی بالا بین نفت و سنگ توانایی جدا شدن از سطح سنگ و ورود به فاز آب را نداشت. با محاسبه این مقدار نفت بعنوان بخشی از نفت خارج شده و تخمین نفت خروجی عدد ۰,۶cc گزارش شد که ۲٪ نفت اولیه مغزه را شامل می شود.

آزمایش دوم و سوم (بررسی اثر تراوایی مطلق مغزه)

در این آزمایش‌ها بطور همزمان دو مغزه کربناته در دمای ۴۵ درجه سانتیگراد بررسی شدند. پس از گذشت ۱۲ روز از آزمایش، حدود ۰,۰۸cc و ۰,۳۸cc نفت به ترتیب در سطوح مغزه‌های نمونه ۲ و ۳ ظاهر شد. با توجه به اینکه میزان اولیه نفت در مغزه‌های نمونه ۳ و ۲ به ترتیب حدود ۱,۶cc و ۳,۸cc بود، در نتیجه به میزان ۵٪ از نفت داخل مغزه نمونه ۲ و ۱۰٪ از نفت داخل مغزه نمونه ۳ بدین روش بازیابی شد. که بیانگر اثر تراوایی مطلق مغزه بر تولید به روش آشام خود به خودی می باشد.

آزمایش چهارم

در آزمایش چهارم، مغزه آهکی با قطر ۳,۵ سانتیمتر و طول ۷,۶ سانتی متر در دمای محیط در داخل آب قرار گرفت که پس از گذشت ۱۱ روز، ۰,۱۹۵cc از نفت داخل آن خارج شد که ۶٪ از نفت اولیه داخل مغزه را شامل می شود.

آزمایش پنجم (بررسی اثر نوع سنگ مغزه)

در آزمایش پنجم، مغزه ی ماسه سنگ با قطر ۲,۷ سانتی متر و طول ۴,۲ سانتیمتر در دمای ۵۵ درجه در داخل آب قرار گرفت که پس از ۳ ساعت اولیه آزمایش، نفت بصورت قطرات بسیار ریز شروع به نفوذ به سطح سنگ کرد، این قطرات با گذشت زمان و با نفوذ نفت از لایه‌های میانی کم کم بزرگتر شدند تا اینکه پس از گذشت ۴ روز ۱,۸cc نفت در روی سطح آب جمع شد، اما مقدار بسیار زیادی نفت خارج شده در روی سطح فوقانی سنگ جمع شده بود که به علت کشش سطحی بالای بین نفت و سنگ توانایی جدا شدن از سطح سنگ و ورود به فاز آب را نداشت. با محاسبه این مقدار نفت به عنوان بخشی از نفت خارج شده و تخمین نفت خروجی عدد ۲,۸cc گزارش شد که ۴۲٪ نفت اولیه مغزه را شامل می شود. با بررسی این آزمایش با آزمایش‌های دوم و سوم می توان اثر نوع سنگ بر روی پدیده آشام خود به خودی را بررسی کرد.

آزمایش‌های ششم، هفتم و هشتم

در این آزمایشات که از مغزه‌های ماسه سنگی در دماهای ۲۰، ۴۵ و ۵۵ درجه سانتی گراد بررسی شده است که نهایتاً پس از گذشت یک هفته میزان نفت خارج شده در نمونه‌های ششم، هفتم و هشتم به ترتیب ۱,۳cc، ۱,۹cc و ۱,۷cc بوده است که بنابراین میزان بازیابی در این مغزه‌ها به ترتیب حدود ۲۶٪، ۳۳٪ و ۳۲٪ می باشد. از آزمایش هشتم به بعد آزمایشات با نفت سنگین ۱۵ درجه API ادامه پیدا کرده است.

آزمایش نهم (بررسی اثر سنگینی نفت)

در این آزمایش مغزه آهک دولومیتی با طول ۷,۶ سانتی متر و قطر ۲,۴ سانتیمتر در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد مورد آزمایش قرار گرفت که پس از گذشت ۸ روز، میزان نفت خارج شده حدود ۰,۰۲cc بوده است که ۱,۲٪ از نفت اولیه داخل مغزه را شامل می شود. با مقایسه این آزمایش با آزمایش اول می توان اثر نوع نفت و سنگینی آن را در پدیده مورد نظر ملاحظه کرد.

آزمایش دهم

در این آزمایش، مغزه ی کربنات با تخلخل بالا با طول ۷,۶ سانتی متر و قطر ۲,۴ سانتی متر در دمای ۵۵ درجه سانتیگراد مورد آزمایش قرار گرفت که ۰,۵cc از نفت داخل آن در طی ۹ روز خارج شد که ۱,۲٪ از نفت اولیه داخل مغزه را شامل می شود.

آزمایش یازدهم

در مرحله آخر، آزمایش با مغزه ی ماسه سنگ با طول ۴,۲ سانتی متر و قطر ۲,۷ سانتی متر در دمای ۵۵ درجه سانتی گراد انجام شد که در نهایت پس از گذشت ۸ روز میزان نفت خارج شده ۰,۱۴cc بوده که ۴٪ نفت اولیه داخل مغزه را شامل می شود.

۵- بحث و نتیجه گیری

باتوجه به نتایج جدول ۱ می‌توان در مورد اثر دما، سنگینی نفت، نوع سنگ و همچنین تراوایی و تخلخل سنگ بر پدیده آشام خود به خودی نتیجه گیری کرد:

نوع سنگ

با مقایسه نتایج آزمایش‌های ۱، ۲، ۳ و ۴ با آزمایشات ۵، ۶، ۷ و ۸ می‌توان نتیجه گرفت که میزان بازیافت نفت در سنگ‌های ماسه‌ای بسیار بالاتر از سنگ‌های کربناته می‌باشد. علت این اختلاف ناشی از نوع سنگ می‌باشد که خودکده ناشی از اندازه حفرات و پیوستگی آنها به هم و در نتیجه تراوایی مطلق سنگ است.

نوع نفت

در این آزمایش‌ها از ۲ نوع نفت متوسط و سنگین استفاده شد. آزمایش‌های ۵ و ۱۱ اثر نوع نفت را بر میزان بازیافت نفت در یک مغزه ماسه سنگی در شرایط یکسان نشان می‌دهند. که این میزان به ترتیب برابر ۴۲٪ و ۴٪ می‌باشد. پس هرچه نفت سنگین‌تر می‌گردد نسبت تحرک پذیری دو سیال بیشتر شده و در نتیجه میزان بازیافت از طریق آشام خود به خودی کمتر می‌گردد. همچنین مکانیسم تولید ناشی از اختلاف چگالی و در نتیجه اختلاف فشار دو سیال کم اهمیت‌تر می‌گردد.

دمای آزمایش

طبق معادله شماره ۱، دما می‌تواند بر ویسکوزیته آب، تراوایی موثر آن و فشار موئینه نفت و آب در پدیده آشام خود به خودی موثر باشد. در نفت سبک، اثر دما با بررسی و مقایسه آزمایش‌های شماره ۶ و ۸، که به ترتیب در دمای محیط و ۵۵ درجه سانتی‌گراد انجام شده است مشاهده می‌گردد. در دمای محیط میزان بازیافت این نوع نفت ۲۶٪ بود در حالی که با بالا بردن دمای آزمایش تا ۵۵ درجه سانتی‌گراد حتی با کاهش اندازه بلوک میزان بازیافت نفت به ۳۲٪ رسید. اثر افزایش تولید را می‌توان به اثر دما بر پارامترهای موثر در معادله شماره ۱، نسبت داد.

تراوایی مغزه

تراوایی مطلق مغزه پارامتر بسیار مهمی در برآورد میزان بازیافت نفت در پدیده آشام خود به خودی می‌باشد با مقایسه نتایج آزمایش‌های ۲ و ۳ می‌توان این اثر را بررسی کرد. در آزمایش شماره ۳ که تراوایی مغزه ۵ میلی‌داری می‌باشد، میزان بازیافت نفت متوسط ۱۰٪ است که با کاهش تراوایی همین نوع مغزه به ۲،۵ میلی‌داری، مقدار بازیافت ۵٪ شده است. این پارامتر به طور مستقیم بر تراوایی موثر آب تأثیرگذار است.

تخلخل مغزه

تخلخل مغزه هم طبق رابطه شماره ۱ به صورت مستقیم بر مقدار آب ورودی به مغزه ارتباط دارد. آزمایش‌های ۱ و ۴ این اثر را به طور جزئی نشان می‌دهند.

۶- نتیجه گیری

نتایج این بررسی نشان می‌دهد که:

۱. مکانیسم آشام خود به خودی در مخازن ماسه سنگی نسبت به مخازن کربناته به مراتب نقش بیشتری در تولید نفت دارد که این موضوع می‌تواند به دلیل ساختار سنگ‌ها و عبور پذیری پایین‌تر ماتریکس سنگ‌های کربناته باشد.
۲. دما و روش‌های حرارتی نقش مهمی در فعال ساختن پدیده آشام خود به خودی دارند. لذا در صورت استفاده از روش‌های حرارتی ازدیاد برداشت می‌توان میزان نفت تولیدی را به مراتب بیشتر نمود.
۳. مکانیسم آشام خود به خودی در نفت‌های سبک موثرتر از نفت‌های سنگین می‌باشد.
۴. هر چه میزان تخلخل و تراوایی مطلق مغزه‌ها بیشتر باشد میزان تولید در اثر پدیده آشام خود به خودی هم بیشتر خواهد بود.

۷-منابع

1. Mattax, C.C., Kyte, J.R., 1962. Imbibition oil recovery from fractured water drives reservoirs. Trans. AIME 225, 177-184.
2. Babadagli, T., 1997a. Scaling of capillary imbibition under static thermal and dynamic fracture flow conditions. SPE Latin Amer. and Carib. Petr. Eng. Conf. and Exh., Rio de Janeiro, Brazil, Aug. 30- Sept. 3. SPE Paper 39027.
3. Iffly, R., Rousselet, D.C., Vermeulen, J.L., 1972. Fundamental study of imbibition infissured oil fields. SPE Annual Fall Meet, San Antonio, TX, Oct. 8-11. SPE Paper 4102.
4. Cuiec, L., Bourbiaux, B., Kalaydjian, F., 1994. Oil recovery by imbibition in low-permeability chalk. SPEFE, 200-208.
5. Briggs, P.J., Beck, D.L., Black, C.J.J., Bissell, R., 1992. Heavy oil from fractured carbonate reservoirs. SPERE 173-179 (May).
6. Josephina Schembre, J., Akin, S., Kovsky A. R. " Spontaneous Imbibition in low Permeability media" Internal Report, 1998
7. Hazlett, R. D., "Simulation of capillary-dominated displacements in microtomographic images of reservoir rocks" *Trans. Porous Media*, (1995) 20, 21-35.
8. Radke, C. J., A. R. Kovsky, and H. Wong, "A pore-level scenario for the development of mixed wettability in oil reservoirs," SPE 24880(1992).
9. Li, K. and Firoozabadi, A.: "Experimental study of wettability alteration to preferential gas-wetting in porous media and its effects," *SPE Reservoir Engineering* 3(2) (2000).
10. Li, K. and Horne, R.N.: "Characterization of spontaneous water imbibition into gas-saturated rocks," *SPE Journal* 6(4) (2001): 375 - 384.
11. Hatiboglu, C.U., Karaaslan, U., and Akin, S.: "Spontaneous imbibition in low permeability Carbonates," *Energy Sources*, 27 (2005): 839-846.
12. Ma, S., Morrow, N.R and Zhang, X.: "Generalized scaling of spontaneous imbibition data for strongly water-wet systems," *Journal of Pet. Sci. and Eng.* 18 (1997): 165-178.
13. Mattax, C.C. and Kyte, J.R.: "Imbibition oil recovery from fractured water drive reservoirs, *SPE Journal*, 1962(June): 177-184.
14. Cuiec, L., Bourbiaux, B. and Kalaydjian, F.: "Oil recovery by imbibition in low-permeability chalk, " *SPE Formation Evaluation*, 1994(Sept): 200-208.